



ת"פ 1327/12/18 - מדינת ישראל נגד א"כ

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 1327-12-18 מדינת ישראל נ' א"כ

בפני
בעניין:
כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל
ע"י תביעות ירושלים

המאשימה

נגד

א"כ

ע"י ב"כ עו"ד טליה רם

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של תקיפה סתם של בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **החוק**) מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי ביום 13.1.2018 בשעת ערב מוקדמת בביתו של הנאשם בירושלים, התנהל ויכוח בינו לבין אשתו על אודות חינוך ילדיהם המשותפים. באותן נסיבות, וכשאשתו ישבה על הספה בסלון, ניגש אליה הנאשם, תפס אותה בחלוק מאיזור הכתף, דחף אותה, והכה אותה באמצעות ידיו בפניה.

מהלך הדין

הצדדים הגיעו להסדר טיעון שכלל הסכמה לשליחת הנאשם לשירות המבחן. הסניגורית ביקשה לבחון את שאלת ההרשעה, בעוד המאשימה אמרה כי תעמוד על הרשעתו של הנאשם.

תסקיר

מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עולה כי מדובר באדם כבן 51, נשוי בשנית ואב לשישה ילדים מנשואיו לאשתו הנוכחית, בגילאים 8 עד 16 שנים. הוא מנהל אורח חיים חרדי, ומהשנה שעברה אינו עובד. הוא סיים 12 שנות לימוד במסגרות דתיות, לא שירת בצבא, ועבד בעבודות בתחום החינוך עד לפיטוריו בשנה שעברה. בנוסף, עבר ניתוח המשפיע על תפקודו. מנישואיו הראשונים שארכו שנתיים לא נולדו לו ילדים. אשת הנאשם עלתה מחבר המדינות ונישאה לנאשם לפני כ-18 שנה. בתחילה לא עבדה והקדישה חייה לטיפול בילדים המשותפים, אך בשנים האחרונות עובדת במשרה חלקית בתחום החינוך, ובמקביל מקבלת קצבת נכות מהביטוח הלאומי על רקע מצבה הרפואי המורכב. מהתסקיר עולה, כי המשפחה מתקיימת בתנאים לא פשוטים שאינם תנאים של רווחה פיזית או כלכלית. לנאשם אין רישום פלילי.



שירות המבחן שוחח עמו ועם אשתו, ושניהם תיארו מערכת יחסים זוגית תקינה בדרך כלל, אלא ששניהם העידו על קשיי תקשורת וחוסר הסכמה בדבר סוגיות הקשורות בחינוך הילדים. עם זאת, הן הנאשם הן אשתו, תיארו את האירוע כאירוע חריג שאינו מאפיין את הנאשם, ואשתו טענה, כי היא אינה חוששת ממנו וכי אכן מדובר באירוע שאינו מאפיין. בהמלצת שירות המבחן הנאשם השתלב בטיפול קבוצתי רלבנטי מאז מרץ 2019, ומדיווח הצוות המטפל עולה כי הנאשם נמצא בשלבים ראשונים של הטיפול, והוא מקפיד להגיע ולהשתתף בו כנדרש. שירות המבחן ציין כי נטילת האחריות של הנאשם לאירוע חלקית ולא שלמה, בשל היעדר תובנות מספיקות באשר להשלכות המעשים ולחומרתם. עם זאת, סבר שירות המבחן כי נשקפת מן הנאשם רמת סיכון נמוכה להישנות עבירות מסוג זה. שירות המבחן מצא להמליץ על הטלת של"ץ בהיקף 150 שעות וצו מבחן שיבטיח המשך השתלבות בטיפול, כמו-גם על ביטול הרשעתו, שיש בה ערך שיקומי הנוגע לדימויו העצמי, אלא שלא הובאה כל ראיה לגבי נזק קונקרטי שעלול להיגרם לו כתוצאה מהותרת ההרשעה על כנה.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, ב"כ המאשימה טענה, כי מתחם הענישה נע בין של"ץ עד 6 חודשי מאסר לרבות בעבודות שירות. ב"כ המאשימה עמדה על הותרת ההרשעה על כנה, וסברה יש להטיל על הנאשם של"ץ, צו מבחן ומאסר על תנאי.

מאידך, הסניגורית מפנה לכך שמדובר במעידה חד-פעמית של הנאשם, שנטל אחריות למעשים, נתרם לטיפול, כשהמעשה אינו מעיד על הנאשם והתנהלותו לאורך חייו. לכן ביקשה להסתפק בהמלצת שירות המבחן לעניין אי-הרשעה, של"ץ ומבחן.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - עבירות של אלימות במשפחה פוגעות במרקם הרגיש ביותר של חיינו - היחסים בין בני משפחה המקיימים קשרים קרובים, מטבע הדברים. פגיעה באדם בתוך ביתו יורדת לשורש חירותו של אדם ולתחושת הביטחון שלו, שכן אם בביתו לא יחוש בטוח, כיצד יוכל לחוש בטוח ביתר מעגלי חיו? מכאן שיש לייחס לפגיעות מסוג זה חומרה. בענייננו, האירוע אינו במדרג חומרה גבוהה ומידת הפגיעה בערכים המוגנים נמוכה.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: אין מדובר בעבירה מתוכננת, אלא בכזו שהתפתחה עקב ויכוח מתמשך, אובדן קור רוח, והיעדר כלים להתמודדות אפקטיבית עם חילוקי דעות (כעולה מהתסקיר); הנאשם כאדם בוגר ואב לילדים, אחראי למעשיו וחזקה שידע את הפסול שבהם בעת שביצע אותם; אשת הנאשם נפגעה ממנו ברמה הפיזית והנפשית, אם כי אני נותן משקל לעמדתה כיום, ממנה עולה כי מדובר במעידה חד-פעמית שאינה מאפיינת את הליכותיו של הנאשם.



מדיניות הענישה הנוהגת - בתי המשפט מתייחסים בחומרה לעבירות אלימות במשפחה, ואולם מנעד הענישה רחב ותלוי בנסיבות כל מקרה ומקרה. ברע"פ 3077/16 **פלוני נ' מ"י** (מיום 2.5.2016) אושר מתחם שבין מאסר קצר, לרבות בעבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר בנסיבות חמורות בהרבה ממקרו, שם משך הנאשם בשערות אשתו, הטיח ראשה בקיר וחנק אותה. שם אושר עונש של 6 חודשי מאסר בפועל. בע"פ 11194-01-16 **מ"י נ' פלוני** (מיום 6.12.2016) אושר עונש של של"ץ, מאסר על-תנאי ופיצוי לאדם שהורשע ב-3 מקרי תקיפה חבלנית כלפי אשתו, ואושר מתחם שבין של"ץ נרחב במקרים חריגים, ועבודות שירות, ועד 15 חודשי מאסר. גם במקרה האמור מדובר במקרה חמור ממקרו.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על בין של"ץ עד 6 חודשי מאסר לרבות ריצוי בעבודות שירות.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הנאשם נעדר פלילי, בשנות החמישים לחייו, אב ל-6 ילדים, ושלחתו למאסר ממש תפגע בו ובמשפחתו במידה רבה מאוד; הנאשם נטל אחריות לא מלאה למעשים, בהיעדר תובנות מספיקות לחומרת המעשים והשלכותיהם כעולה מהתסקיר, אך מסר הסברים כפי שעמדה על כך הסניגורית, וניתן להביאם בחשבון מבלי לזקוף זאת לחובת הנאשם; הנאשם החל בטיפול בהמלצת שירות המבחן, וצעדיו הראשונים בטיפול הם חיוביים.

ביטול ההרשעה - בידוע, שעה שנמצא כי נאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו, יש להרשיעו. זהו הכלל. אי-הרשעה הוא היוצא מן הכלל. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מ"י** (מיום 21.8.1997) קבע בית המשפט העליון כי אי-הרשעה תיתכן בהינתן שני תנאים מצטברים: **הראשון**, כאשר טיב העבירה מאפשר אי-הרשעה מבחינת שיקולי הענישה ליחיד ולרבים; **השני**, כאשר הנזק העלול להיגרם לנאשם מעצם הרשעתו הוא קונקרטי ובלתי מידתי בנסיבות העניין. ראו בהקשר זה גם את ע"פ 5985/13 **אבן נ' מ"י** (מיום 2.4.2014) בפסקאות 6 ו-7.

בענייננו, התנאי הראשון אינו מתקיים לנוכח טיב המעשים כמתואר בכתב האישום. מעבר לדרוש אציין כי התנאי השני אינו מתקיים אף הוא, ולא הוצגה לי כל ראיה לגבי נזק קונקרטי שעלול להיגרם לנאשם כתוצאה מהותרת הרשעת הנאשם על כנה. לכן, אותיר את ההרשעה על כנה.

המיקום במתחם - יש למקם את הנאשם בתחתית המתחם, ונדמה כי היקף השל"ץ המומלץ ע"י השירות, בצירוף הותרת ההרשעה על כנה והטלת מאסר מותנה, יש בהם להלום את נסיבות המקרה.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת אלימות כלפי בן משפחה, לרבות איומים, וזאת בתוך שנתיים מהיום;



- ב. 150 שעות שירות לתועלת הציבור (של"ץ), אשר ירוצו במקום ההשמה שיקבע שירות המבחן, בהתאם לתוכנית שתוגש לבית המשפט עד ליום 1.8.2019. הנאשם הוזהר כי אי-קיום צו השל"ץ באופן משביע רצון עלול להביא להפקעת הצו ולדין מחודש בשאלת גזר הדין הראוי לרבות הרשעה והטלת מאסר בפועל;
- ג. צו מבחן לתקופה של 12 חודשים. במהלך תקופה זו הנאשם מחויב בשיתוף פעולה עם שירות המבחן, כאשר מובהר כי הפרת הצו תוכל להביא לפתיחה מחודשת של המשפט וגזירת עונשו של הנאשם, לרבות עונש מאסר.
- ד. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת אלימות במשפחה לרבות איומים כלפי בן משפחה, במשך שנתיים מהיום או 5 ימי מאסר תמורתה אם לא תיחתם. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירות הנ"ל בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס. **מאשר את חתימת הנאשם על ההתחייבות גם ללא תעודה מזהה.**

יש לשלוח לשירות המבחן אשר יגיש תוכניתו עד ליום 1.8.2019.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ג סיוון תשע"ט, 16 יוני 2019, במעמד הצדדים.